

Ђачка прича

Испричаћу вам једну кратку ђачку причу,
За какву нисте чули ниједну сличну,
Чућете шта се десило тог дана,
Чуо се звук са школскога тавана,
Када је то чула, окренула се Тамара,
Мислила је да је то само звук домара.

Међутим то лупање постало је све гласније,
Изгледа да је у питању нешто опасније,
Позвала је другове јер није хтела ићи сама,
Плашила се превише да је не обузме тама,
Кад су стигли горе, ту није имало никаквог светла,
У њиховим очима је била силуета, али у стварности то је била метла.

Упалили су светла и силуета је нестала,
Наставили су да иду кад је група била весела,
Дошли су до звука крхког ормара,
Изгледа да неко из њега удара,
Полако и полако скупљали су храброст,
Најбоље из њих извукла је радозналост.

Довољно стрпљења имао је Жарко,
Отворио је ормар из ког је изашао Марко,
Марка је у ормар био закључао Миле,
Јер су се Марку све девојке дивиле,
Хтео је и Миле да му се девојке диве,
И да уђе у срце симпатије Иве.

Шифра: Мир